

ROMÁNIA ÉS AZ UTÓDÁLLAMOK
EGYETLEN MAGYARNYELVÜ KÉPES

GYERMEK LAPJA

Cimborá

K-SÁVELY-D

Megjelenik havonta 3-szor minden hó 10, 20 és 30. án

FŐSZERKESZTŐ:
BENEDEK ELEK

TARTALOM JEGYZÉK:

- Eröss Alfréd: Tündérorságba hozom a gyermekeket.
Folstoj Leó: Assarhadon. Assyria királya.
Tamás érdeklődik. (Beszélgetés a tatárjárásról. II.)
E.—ó.: A kis bojtár dala.
F. Vadnai Hermin: Aranyhalak.
Dr. Lengyel Miklós: Tolstoj.
Elek nagyapó: Az óriás hal.
Csatkai József: Az élet utja. (Mesejáték.)
Szentimrey Jenő: A vértanuk.
Szép levelek.
Tíz fogas kérdés.
E.—ó.: A fiatal daru.
Mi ujság?
Elek nagyapó üzenetei.
A Cimborá könyvvására.

1928. OKTÓBER 20.

29

szám

TÜNDÉRORSZÁGBA HOZOM A GYERMEKEKET

Irta: Eröss Alfréd.

Vasárnap volt, aranyvasárnap este.
Tündérországot telepántlikázták,
fellobogózták angyalok, manók,
és alagutat fúrt egy perc alatt
az Üveghegyen át a kacagás.

En furulyázva jöttem a folyóról
és gyermekeket hoztam, milliónyit:
Tündérországba kis tündéreket.

Szem, száj, fül . . .
minden betelt a csengő ragyogásban
és lelküket Jézus bearanyozta.
„Engedjétek hozzám a kisdedeket” —
és trónjához ölelte valamennyit
a tündérvári igazi Király.

Aztán vezettem őket palotákba,
szökőkutak közt, rózsás főbenyén.
de a szívük a boldogság özönben
még üresen és halkán dobogott.

Akkor két eltévedt akácfa közt,
levendulás és rezedás padon,
meglátták a gyermekszív Nagyapóit,
Nannyóit és mesélő nénikéit,
galambhaju, simító-kezü,
csókoló-szavu, drága emberkéit . . .

Es tündérországba kis gyermekszívek
biborfényében kisütött a nap.

(Temesvár, 1928. aug. 31.)

ASSARHADON, ASSYRIA KIRÁLYA

— TOLSZTOJ MESÉJE —

Assarhadon, Assyria királya, meghódította Lahilié király birodalmát, lerombozta és fölégette a városokat, lemészárolta a harcosokat a magát Lahilié királyt kalitkába záratta.

Éjszaka, ágyában fekvé, Assarhadon király a kivégzés új eszközeire gondolt, melyeket Lahilié számára akart kitalálni, amikor maga mellett hirtelen könnyű zajt hallott s kinyitva szemét, egy hosszú fehérszakállu, szelidszemű aggastyánt pillantott meg.

— Meg akarod öletni Lahiliét? — kérdezte az aggastyán.

— Igen, — felelt a király. Csak még azt nem tudom, hogy a halálbüntetés milyen nemével?

— De hiszen Lahilié te vagy, — mondta az agg.

— Ez nem igaz, én: én vagyok, Lahilié pedig Lahilié.

— Te és Lahilié egyek vagytok, — folytatta az öreg. Csak neked tűnik fel úgy, hogy te nem vagy Lahilié, Lahilié pedig nem te.

— Miért gondold, hogy csak nekem tűnik úgy fel? Ime itt fekszem a puha ágyon, engedelmes rabszolgák vesznek körül és holnap, épp úgy, mint ma, mulatni fogok vendégbarátaimmal; Lahilié, mint valami madár, kalitkába van zárva s holnap kilógó nyelvvel karón lesz már, ahol addig forog, amíg szétreped s azután a kutyáknak dobátom a testét.

— Nincs hatalmadban megsemmisíteni az életét, — vetette ellen az öreg.

— És mit mondasz ahhoz a tizennégyezer harcoshoz, akit lemészároltattam s hulláik valóságos hegyet alkotnak? Én élek s ők halottak. Tehát meg tudom semmisíteni az életet.

— Honnan tudod, hogy nem élnek többé?

— Tudom, mert nem látom őket. Kínpadon pusztulnak el, én nem; szenvedtek, míg én jól érzem magam.

— Ez is csak látszat: te magadat kinoztad és nem őket.

— Nem értem, — mondta a király.

— Meg akarod érteni?

— Meg.

— Közeledj! — mondta az agg s megmutatott a királynak egy vízzel telt medencét.

— Vesd le ruhádat s lépj be a vízbe!

Assarhadon engedelmeskedett.

— Abban a percben, amikor rád öntöm ezt a vizet, hajtsd fejed a víz alá — tette hozzá az öreg megtöltve egy vízeskancsót.

Az öreg a király feje fölé tartotta a kancsót, a király lemerült.

Ebben a pillanatban Assarhadon nem érzi többé magát Assarhadonnak, hanem más embernek: gazdag, díszes fekvőhelyen találja magát, mellette egy nagyon szép asszony. Nem látta soha s mégis tudja, hogy ez a felesége.

Az asszony felemelkedik és azt mondja neki:

— Kedves férjem, Lahilié, a tegnapi sok munkától nagyon kifáradtál és álmod hosszúra nyult, de én kímélni akartam nyugalmaidat s nem költöttelek fel. A nagy teremben már várnak a hercegek. Öltözz fel és fogadd őket!

Assarhadon megérti ezekből a szavakból, hogy ő most Lahilié, nem döbben meg, sőt inkább csodálkozik, hogy ezt eddig nem tudta; felöltözik és átmegy a nagy terembe, ahol már várják a hercegek.

A hercegek földig hajolnak királyuk, Lahilié előtt, azután ismét fölegyenesednek s intésére leülnek vele szembe. Akkor a hercegek közül a legidősebbik hosszú beszédben kifejti, hogy képtelenség tovább tűrni a gonosz Assarhadon király sértegetéseit, a háboru immár elkerülhetetlen. De Lahilié egyáltalán nincs ezen a véleményen: megparancsolja, küldjenek követeket Assarhadonhoz, hogy jobb belátásra bírják, azután elbocsátja a hercegeket. A főurak közül kiválasztja a követeket és részletes utasítást ad nekik, hogy mit mondjanak Assarhadonnak.

Miután az ügyeit elintézte, a Lahiliévé változott Assarhadon a hegyek közé megy bölényekre vadászni. A

vadászat nagyszerűen sikerül: ő maga is két bölényt lő. Amikor visszatér a palotába, udvaroncával mulatozik s nézi a rabszolganők táncát.

Mnap, mint mindig, az udvarba megy, ahol már várja a kérvényezők, panaszosok és vádoltak serege s ő határoz a hozzátartozó ügyekben. Amikor ezzel kész, ismét vadászni indul. Ezen a napon megöl egy öreg oroszlánt s elfog két oroszlánkölyköt.

Vadászat után újra lakoma, tánc, zene következik.

Napok és hetek telnek el s így várják az Assarhadonhoz küldött követek visszaérkezését.

A követek csak egy hónap múlva jönnek meg, levágott füllel és orral.

Assarhadon hírály azt izente Lahiliének, hogy reá is ugyanez a sors vár, ha nem küldi el azonnal a meghatározott adót, aranyat, ezüstöt, cédrusfát és nem megy el személyesen hódolatát kifejezni.

Lahilié, egykor Assarhadon, ismét összegyűjti a hercegeket és arról tanácskozik velük, hogy mi módon viselkedjenek Assarhadonnal szemben. Egyhangulag azt határozzák, hogy háborút indítanak Assarhadon ellen támadását be sem várva.

A király csatlakozik ehhez a véleményhez, a hadsereg élére áll s háboruba indul. Az ut egy hétig tart. A király minden nap megvizsgálja a csapatokat s bátorságra buzdítja őket. A nyolcadik napon légiói összetalálnak Assarhadon hadával egy óriási síkságon, melyet folyó szel keresztül.

Lahilié vitézei bátran harcolnak, de Lahilié, egykor Assarhadon, látja, hogy az ellenség, mint hangyaraj özönlök le a hegyről, elborítja a völgyet s visszaszorítja csapatait. Erre szekerével a Csala közepébe veti magát, keresztülszúrva, ütlegevel ellenségeit. De Lahilié harcosainak csekély a száma Assarhadon ezrei mellett. Maga is megsebesül s elfogják.

Kilenc napig megy megláncolva a többi fogoly között, Assarhadon harcosaitól körülveve. A tizedik napon megérkeznek Ninivébe s ott bezárják egy kalitkába.

Lahilié kevésbé szenved az éhségtől és sebeitől, mint tehetetlen dühétől. Örjög, hogy nem adhatja át az ellenségnek mindazt a rosszat, amitől szenved. Az egész, amit tehet, hogy nem szerzi meg neki azt az elégtételt, hogy lássa szenvedéseit és panasz nélkül visel el mindent, amit el kell viselnie.

Már husz nap óta van a kalitkában és várja a kivégzést. Látja maga előtt elhaladni rokonait és barátjait, hallja a kint padra vontak jajgatásait, akiknek karjait, lábait vágják le, vagy elevenen nyuzzák meg őket, de sem nyugtalanságot, sem részvétet, sem félelmet nem árul el. Látja, hogy az eunuchok elvezetik szeretett asszonyát. Tudja, hogy Assarhadon rabszolganője lesz és ezt a kint is elviseli, anélkül, hogy panaszra fakadna.

De ime, két hóhér kinyitja a kalitkát, megbilincselik a kezeit és a vérral borított vesztőhelyre vezetik. Lahilié látja a hegyes, véres karót, honnan éppen most emelik le egyik barátjának holttestét és sejti, hogy ez a karó az ő számára készül. Levetkőztetik. Megrémül egykor oly szép és erős testének soványságától. A két hóhér megragadja testét sovány combjainál, fölemelik s a karóra akarják tűzni.

— Ime a halál, a megsemmisülés — gondolja Lahilié és elfelejtve elhatározását, hogy végig bátor és nyugodt marad, zokogásba tör ki és kegyelemért könyörög, de senki sem hallgat rá.

— De hiszen ez lehetetlen — gondolta. Alszom és ez csak álom.

És nagy erőfeszítést tesz, hogy fölébredjen.

— Nem vagyok Lahilié. Assarhadon vagyok; — mondja magában.

Valóban fölébred és látja, hogy nem Assarhadon, sem Lahilié, hanem állat.

Megdöbben, hogy állat és ugyanabban a pillanatban meglepetést érez, hogy ezt nem tudta eddig.

A völgyben legel, ahol kövér füvet eszik. A legyeket hosszú farkával fúzi el s különös nyomást érez tejföl duzzadó emlőiben.

Mellette ugrándozik egy selymes feketeszőrű, hosszú lábú kis bölény. Hirtelen ugrással ráveti magát az egykori Assarhadonra, a hasa alá megy és kis orrával emlőjét keresi. Miután megtalálta, szopni kezd és lecsendesedik.

Assarhadon megérti, hogy ő ennek a kis állatnak az anyja, nem döbben meg rajta, nem is szomorodik el, sőt inkább örül neki. Az élet megnyilvánulásának édes érzését éri önmagában és gyermekében.

Hirtelen valami süvöltve repül, az oldalához ütdök s testébe hatol. Fájdalmat érez, kiszakítja emlőit a kicsi ajkai közül s lehajtott fejjel futni kezd a csorda felé, melytől elvált. A kicsi mellette ugrál. Már eléri a nyáját, mikor egy nyilvessző a nyakába furódik s rezegve megáll. A kicsi nyög és térdre esik. Az anyja, egykor Assarhadon, megáll, nem akarja őt elhagyni. De ime egy szörnyű kétlábú lény, az ember, odarohan s elvágja a kicsi nyakát.

— „Lehetetlen, ez is csak álom“ — gondolja Assarhadon s óriási erőfeszítést tesz, hogy fölébredjen.

Fölkialt s ugyanabban a pillanatban kiemeli a fejét a medencéből. Maga mellett ott látja az aggastyánt, ki a kancsóból vizet önt a fejére.

— Óh mennyit szenvedtem! És milyen sokáig! kiált fel Assarhadon.

— Sokáig, azt mondd? — kérdezte az öreg. Csak lemerítetted a fejedet s már vissza is huztad. Nézd, a kancsó még nem ürült ki... Megértetted most?

Assarhadon nem felelt, csak rémülettel nézte az öreget.

— Megértetted most, — folytatta ez, hogy a harcosok, akiket halálra kintóztál és Lahilié tulajdonképpen te magad vagy. És nemcsak a harcosok, hanem maguk az állatok is, akiket vadászaton megöltél és lakomáidon felfaltál. Te azt gondoltad, hogy az élet egyedül benned van, de én letéptem szemedről a hazugság fátyolát és

Hizókura

Téli sport

Egész éven

át nyitva!

HORN

GYERMEKOTTHON

TATRANSKÁ LOMNICA

MAGAS TÁTRA, C. S. R.

Magaslat
üdülőttelep ide
ges, feltáplálásra szor-
tuló, vérszegény és
gyenge gyerme-
kek részére

HORN J. IGAZGATÓ

te megláttad, hogy másoknak cselekedve rosszat, volta-képpen magaddal cselekszed azt. Az élet minden lényben egy és te ennek az életnek csak egy kis részét zárod magadba. És ebben az egyetlen részben, ami benned van, jobbithatod, vagy megronthatod, növelheted vagy kicsinyítheted az életet. Megjobbítani csak akkor tudod, ha eltöröld a korlátokat, melyek a többi élőlénytől elválasztanak, szereted és úgy tekinted őket, mint másodíkedet. Ami az élet megsemmisítését illeti, ez nem áll hatalmadban. Azoknak a lényeknek az élete, akiket te megöltél, eltűnt szemed elől, de azért nem semmisült meg. Te azt hiszed, meghosszabbíthatod létedet s megrövidítheted a másét, de ez nincs hatalmadban. Az élet független időtől és helytől. Annak, ami ezer évig tart, a te életednek és a látható és találhatatlan mindenség lényei

életének, ugyanaz az értéke. Az életet nem lehet sem megsemmisíteni, sem átalakítani, mert ez az egyedüli, ami létezik. Minden más csak látszat.

És e szavak után az aggastyán eltűnt.

Másnap reggel Assarhadon király megparancsolta, hogy bocássák szabadon Lahiliét, vele együtt a többi foglyot is és szüntessék be a kivégzéseket.

Harmadnap maga elé hívatta fiát, Asshourbanipait és átadta neki a királyi hatalmat. Azután visszvonult a pusztába, hogy elmélkedjék azon, amit tanult. Később, mint zarándok bolyongott faluról-falura, városról-városra tanítva az embereket arra, hogy az élet önmagában egy és az emberek csak maguknak tesznek rosszat, amikor azt hiszik, hogy mással cselekszik.

Fordította: —y.

TAMÁS ÉRDEKLŐDIK

(Beszélgetés a tatárjárásról.)

II.

TAMÁS: Azt mondtad, hogy a tatárok több oldalról szokták az ellenséges országot megtámadni. Arra vagyok kíváncsi, honnan ismerték az utakat és a szorosokat. Térképük bizonyára nem volt. El kellett készülniök arra, hogy eltévednek, vagy lesből megrohanják és lemészárolják őket. Az is veszélyes volt rájuk nézve, hogy az erejüket szétforgácsolták. Egyenként könnyen el lehetett bánni a hadoszlopaikkal.

APA: Kissé sok kérdést vetettél fel, de egyenként majd csak megfelelek rájuk. Ami a térképet illeti, arra nem volt szükségük. Kitűnő vezetőik voltak. Igaz ugyan, hogy a legyőzött népekkel nagyon kegyetlenül bántak, de nem mindenkit mészároltak le. Sokat besoroztak seregükbe, sokat vezetőnek használtak fel. Most már érted, miért nem tévedtek el. A határszéli lakosok nagyon jól ismerték az országba vezető utakat. A többi besorozott nép pedig jó volt arra, hogy dolgozzék: ütközet vagy várostrom idején ment az első vonalba. A tatár csak mosolygott, ha leverték őket: küldött újabb áldozatokat. Amikor az ostromlottak kifáradtak, akkor aztán jöttek a pihent tatár vitézek: övük volt a győzelem és a zsákmány. Csak ezzel magyarázhatom meg neked, hogyan tudtak rengeteg erdőn és szinte járhatatlan vidéken villámgyorsan járkelni.

A legfontosabb magyar szorosok is járhatatlanok voltak. Béla elzáratta azokat. Erdőket iratott ki és a hatalmas szálfákat belezúditották a szorosokba. A szoros magyar végén ott állott az ország nádora válogatott vitézekkel. A tatárok hihetetlen gyorsasággal tisztították ki a szorosokat. Valószínűleg a leigázott népek gyermekei végezték az emberfeletti munkát. Képzeld csak el, milyen gyorsan és eredményesen tudnál dolgozni, ha a hátad megett állana a fegyveres tatár csapat, amely nem ismerte a tréfát. Talán pusztá unalomból is célnak használta fel az em-

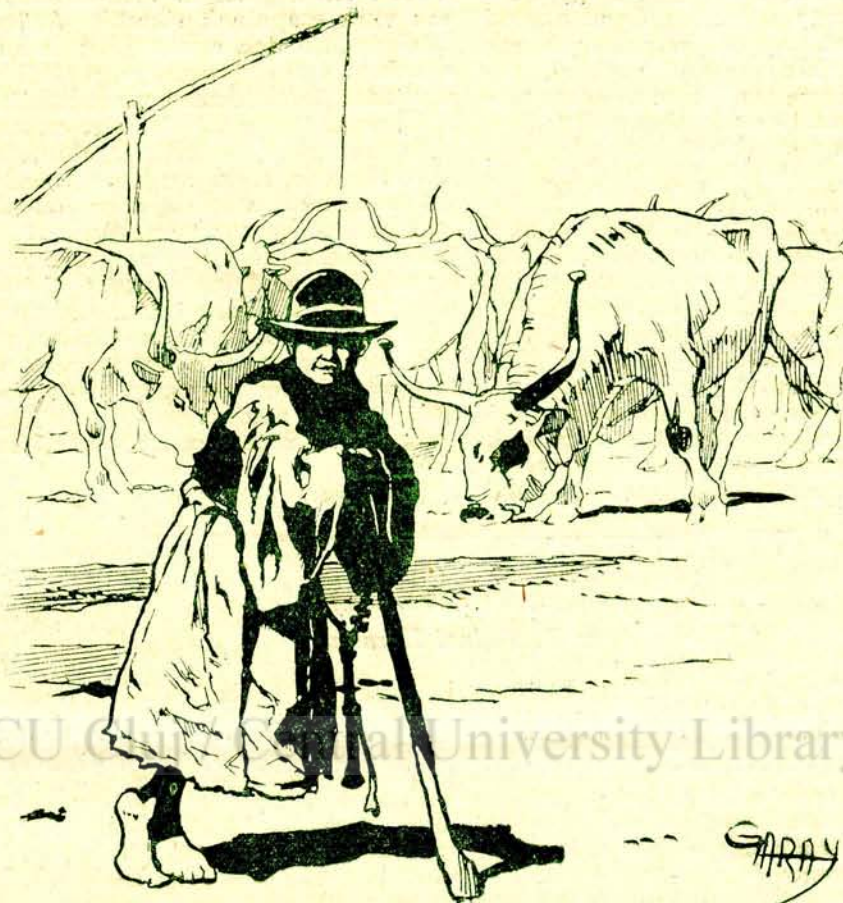
bereket. Annyi bizonyos, hogy nem volt tanácsos leülni és pihenni. A nádor nem futott el: megkísérelte az ellenállást, de a szorosból kitördülő tatárság legázolta csapatát: alig tudott néhányad magával Pestre menekülni. Beszélt aztán a tatárok gyorsaságáról és kegyetlenségéről. Akik nem hitték a szavának, azokat meggyőzhette a pirosodó égája: Vác már égett: lakosai le voltak mészárolva. Tatár csapatok száguldtak már a magyar tábor közvetlen közelében is. A király azonban még mindig habozott: várta a segítő csapatokat.

TAMÁS: Olvastam, hogy a magyarok közül sokan nem tudták nézni a pusztítást, rá-rátörték a tatárookra.

APA: Ezek a kitörések több kárt okoztak, mint hasznot. A tatár lovas gyorsan menekült a magyar tulerő elől: könnyű lován keresztülgázolt mocsaras területen is. Amikor aztán a páncélos magyar lovas követte, belesüppedt az ingoványba. Egy ilyen kitörés alkalmával csaknem odaveszett a vitéz kalocsai érsek. Amikor végre a király látta, hogy a nyugtalan hadsereget nem tudja korlátok közé szorítani, megindult az ellenség ellen. A tatár csapatok rögtön visszavonultak: a Sajó mögött gyülekeztek. A magyarok önbizalma nőttön-nőtt: látták futni maguk előtt a félelmetes tatár sereget. Nagy is volt a magyar tábor: számra nézve felülmulta a tatárét: félelemre nem volt ok. A király azonban aggódott. Ő tudta azt, milyen váratlan és nagy sikereket aratott a szívós ellenség az utóbbi években. Mihelyt a Sajóhoz ért, elsáncolta táborát.

TAMÁS: Én is elsáncoltam volna a táboromat. Így biztonságban volt a hadi nép a váratlan és gyors megrohanás ellen.

APA: Igazad van, fiam. Ugy látom, belőled is óvatos hadvezér lett volna. Én nem szeretek harci dolgokhoz hozzászólni, mert könnyű utólag

A KIS BOJTÁR DALA

(Garay Akos rajzával.)

Künn a pusztán születtem én,
Kiskunsági bojtár legény.
A síkság az én országom,
Más országba nem is vágyom.

Itt született az apám is,
A hetedik nagyapám is.
Itten éltek, itten haltak,
Soha senki nem uraltak.

Ver az eső, a nap éget,
Mégis szép a vándorélet.
Szabad vagyok mint a madár,
Enyém a végtelen határ.

Hej, Kiskunság szabad földje,
Nem tudnék megválni tőle!
Hol őseim éltek, haltak,
Magam is ott éljek, haljak!

E—6.

birálatot mondani és a kényelmes szobában csatát nyerni. A történetírók szerint a magyar tábor mégis az elsáncolás tette tönkre. A tábor körbevették szekerekkel; a szekereken belül állították fel a hadi sátorokat. A területet azonban szűkre szabták. Oly szorosan álltak a kifeszített sátrak, hogy járni is alig lehetett közöttük: a kötelekben megbotlottak az emberek. Ez még nem okozott volna bajt, ha nem hullottak volna felleg módjára a nyilak; az ide-oda botorkáló,

egymásnak futó, vagy sebesülten elbukó emberek a legnagyobb fegyelem mellett is zürzavart szoktak kelteni.

TAMÁS: Oly közel állították fel a magyar tábor, hogy a tatárok belőhettek? Ez igazán könnyelműség volt! Akkor fel is gyújthatták a tábor: menekülésre meg gondolni sem lehetett.

APA: A tábor nem volt olyan közel, de közeljötték a tatárok. Éjszaka a tábor felkelt és a tábor alatt átkelt a folyón és reggelre körül volt

véve és a folyóhoz szorítva az egész magyar sereg. Látom rajtad, hogy gondatlansággal akarod vádolni a magyarokat. Bizony, elég gondatlanok voltak, hogy be hagyták magukat keríteni. Talán az elbizakodottság volt az oka. Amikor először kísérleteztek a tatárok a bekerítéssel, visszaszorították őket a tulsó partra. Azt hitték, most már nyugodtan lepihenhetnek. Reggelre elvesztették a csatát ütközet nélkül.

A tatár okosan támadott. Ha megrohanja a bezárt magyar tábornok, kétségbeesett harc keletkezik. Ebben a küzdelemben ugyan kétségtelen a győzelem, de nagy áldozattal jár: az emberek nem adják ingyen életüket. A ravasz ellenség tehát egy oldalt nyitva hagyott, hogy a sereg egy része elmenekülhessen. Csak a királyra vigyázott nagyon; azt nem akarta kibocsátani az egérfogóból. Az egységes vezetés megszűnt. Egyes csapatok a nyitott részen Pest felé menekültek, más csapatok elkeseredetten vágtak neki

a sűrű ellenségnek és több-kevesebb áldozattal sok vitéz csapatnak sikerült áttörnie. A király köré gyülekeztek a kipróbált és hű vitézek. Ez a királyi csapat északnyugat felé menekült és a vitézek önfeláldozása megmentette.

Borzalmas pusztulás várt az ország népére. A tatárok nem ismertek irgalmat, mintha tisztára akarták volna seperni hazánkat új betelepülés számára. Ezekről a borzalmakról nem beszéltek, csak annyit mondok, hogy Magyarország lakosságának képe egészen megváltozott; elhagyott óriási területekre kellett új lakosságot a tatárok visszavonulása után betelepíteni.

Sokáig nem maradtak nálunk; meghalt a főkhán: Batu khán sietett haza az osztozkodásra. A pusztulás retentő nagy volt. Sokan azt hitték, hogy a magyar nemzet fejfájára a halál évenek kell feljegyezni a borzalmas 1241-ik esztendő.

(Budapest.)

ARANYHALAK

Irta: *F. Vadnai Hermin.*

Két egész kicsiny aranyhalat kapott Peti az édesanyjától. A hátuk és oldaluk szép vörösesen fénylett, úszóik szintén; hátuk ezüstös volt; fejükön, szájuk körül egy-egy fekete folt diszlett. Peti üvegmedencébe tette az aranyhalat, naponta friss vizet kaptak, hetenként kétszer élelmet. Szüntelen mozgásban telt életük. Hol egymást kergették a medence fala mellett, hol a víz felszínére tolták fel tátott szájaeskájukat s hangos pittyegéssel kapkodtak levegő után. Fiatalok voltak, hamar szokták meg új környezetüket. Az ebédő hűvös csöndje pótolta a tansí tó árnyékos környezetét. Az ablakon át beszűrődő világosság volt a napjuk; a fal kékje a mennyboltjuk, a medence alatt levő kis takaró, ezüsthorgolásba foglalt színes virágkoszoru, a tóparti kék nefelejtsét, piros rózsát juttatta eszükbe. Megszokták Peti ostyahintó kezét is. Nem rebentek szét, ha élelmet morzsolt nekik; nem iramodtak többé kétségbeesetten az üveg falának, ha játszi kedvben vihart kevert föl ujjjaival a vízben.

Eltelt egy év. Semmi, semmi nem változott életükben.

És egyszer, hirtelen, váratlan még két aranyhalat csusztatott egy idegen kéz a medencébe. Kicsiny volt az egyik, mint fogságba jutásuk idején a másik kettő. Hamar összesimultak, összebarátkoztak, hármában uszkáltak, bukdácsoltak, kergetődztek, ostya után kapkodtak. A másik azonban nagy lomha testével leginkább a medence fenekén tartózkodott s onnan pislogott a külvilágba. Bizalmatlanul nézegette környezetét. Hej, de másképp volt minden Tancson! Ha ott

leereszkedett a víz fenekére, puha iszap kínálkozott pihenésre; a tó oldala zöld mőhával, hínárral bélelve. Milyen nagyszerű buvóhelyek, milyen mulatságos hancurozás esett a sötét mélységben. Ha megéhezett, a legfinomabb rovarok, álcák csuszta szájába, itt meg ez az undok, tapadó fehérség; és mindig egy és ugyanaz. Undor rázta meg testét, az éhség azonban táplálkozásra készítette. Fájdalmas vágyakozással gondolt vissza az elveszített boldogságra. Oktalan dühvel vetette magát az ostyára, falánkon bekapta az utolsó morzsáig az egészet, azután lassan-lassan felfúvódott nyulánk teste. A víz fölvetette a felszínre, szeme kidülledt s a nagy aranyhal örökre megszabadult a honvágytól, bánattól, fogságtól egyaránt.

(Szászrégen.)

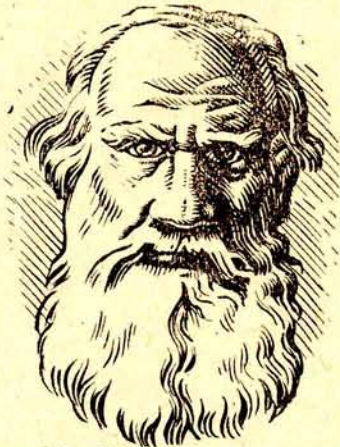
Galgóczi magántanfolyam

*Teljes anyagi felelősség
mellett előkészít közép-
iskolai magánvizsgákra
és érettségire.*

BUDAPEST,
VIII. Mária
Terézia-tér 3.

TOLSZTOJ

— Születésének százéves fordulóján. —
 Irta: Lengyel Miklós dr.

Száz esztendővel ezelőtt, 1828. augusztusában született a legnagyobb orosz író: Tolsztoj Leó. Vagyonos főúri család leszármazottja volt; életét gondtalanul és kényelmesen leélhette volna, de a sors arra szemelte ki, hogy meglássa szenvedő embertársait és életét az emberi nyomorúságok enyhítésének szentelje. Érzékeny lelkén kívül már gyermekkorának szenvedései is erőfelé sodorták. Korán árván maradt, gyermekkorában elszakadt az imádott falutól és egy nagyobb orosz városban, előkelő környezetben nevelkedett. A középiskolai, majd egyetemi tanulmányok nem elégitik ki. Lelkének sajátos alkatánál fogva mindenütt meghallja a panaszos sóhajtsókat, mindenütt látja vergődő embertársait. Segíteni szeretne és érzi gyengeségét. Állandóan keresi a kivezető utat. Visszamegy birtokára, majd a fővárosba megy, végül a Kaukázusba kerül és ott beáll katonának. Lelki nyugalomát sehol sem találja meg; céltalannak látja az emberi életet. Végre rájön arra, hogy az emberi életnek egyetlen célja van: fel kell áldozni életünket másokért. Ez a gondolat uralkodik ezután lelkén; az írást sem tekinti többé célnak, csak eszköznek arra, hogy gondolatait embertársaival elfogadtassa.

Mindig jobban és jobban közeledik Krisztushoz: vissza szeretné állítani az ősi, egyszerű kereszténységet. Gyönyörű népies elbeszéléseiben azt hirdeti, hogy a jócselekedetek elnyerik jutalmukat már itt a Földön. Egyik elbeszélésében egy eszmadia szabad idejében mindig az Úr könyvét olvassa. Egyszer hangot hall; úgy érzi, mintha Krisztus szólna hozzá, hogy még ma meglátogatja. Az egyszerű ember odaül az ablakba és vár. Krisztust hiába várja, de közben három szenvedő emberen segít, kiknek nyomorúságos helyzetét az ablakon keresztül meglátta. Csak este tudatta vele a hang, hogy háromszor is ott

volt Krisztus nála látogatóban. Ahányszor a nyomorgón segített. Egy másik elbeszélésében két ember indul zarándok utra. A Szentföldre iparkodnak. Az egyik lemarad, mert jó szíve arra készíti, hogy bajba jutott embereknek segítsen. Mégis eljutott céljához, mert amikor a másik zarándokutja végén felpillant az oltárra, ott látja társát az oltár közelében. A jó cselekedet tehát az igazi érték az Úr szemében.

Krisztus felé két eszközzel közeledik Tolsztoj: Meg akarja változtatni a nevelést és küzd a háboru ellen. Birtokán iskolákat állít fel; ezek az új iskolák a birtoka közelében egyre szaporodnak. A tanításra vonatkozó egyéni gondolatai nagy feltűnést keltettek és bizony sok bírálója is akadt. Egy látogató a következőképpen emlékezik meg Tolsztoj iskolájáról: „A gyermekek örömmel, félelem nélkül jönnek az iskolába, mert nem kell semmit magukkal vinniök, sem a kezükben, sem a fejükben, csak saját magukat, fogékony természetüket és azt a meggyőződést, hogy ma éppen olyan vigan lesznek majd az iskolában, mint tegnap. Senkit sem kényszerítenek, hogy azt tanulja, amit nem akar; büntetés nincs; a társai ítélte elég büntetés a rossz tanulónak. Nagy szeretettel és teljes bizalommal csüggenek a gyermekek tanítójukon. Szívesen mennek vele kézenfogva a hóborította erdőn keresztül a falujok felé.” Bizony, nagyszerű életük lehetett itt a gyerekeknek, de egy ilyen iskolában nem szabad 10—15 gyereknél többnek lennie, mert különben a tanító kimerül, ha nem Tolsztojnak született. A neveléssel akarja tehát tökéletesíteni az embereket. A háborúról rajzolt borzalmas képekkel pedig visszariasztani az öldöklésre és összeütközésre kész népeket.

Tolsztoj Leó regényeivel világhírt szerzett magának. De ő regényeinél fontosabbnak tartotta hitvallásának hirdetését. Ha az ókorban születik, vallásalapító lett volna. Így is sokan tisztelték profétájuknak és követték azon a görnyögős uton, amely töviseken keresztül a megnyugváshoz vezet. De Tolsztojt nem vezette oda. Agg korában többször történt összeütközése családjá tagjaival. Halálos betegen el is hagyta otthonát és idegenben halt meg.

Egy életen keresztül keresett háborgó lelke számára megnyugvást, de csak a halál váltotta meg testi és lelki szenvedéseitől. Az emberiség azonban sohasem felejtje el az érte vérző nagy embert. Ha csakugyan előre megyünk a tökéletesedés útján; ha csakugyan létrejön valaha az emberiség aranykorszaka, Tolsztoj egyénisége és művei nem kis mértékben visznek bennünket előre a remélt tökéletesedés felé. (Budapest.)

AZ ÓRIÁS HAL

— Öcsike levele. —

Nem tudom, nagyapóka lelkem, hogy hallottam-e, olvastam-e vagy álmodtam-e ezt a ropant érdekesítő, több ennél: izgalmas történetet, elég az, hogy az elmúlt nyáron az ujságok sokat irtak egy óriás halról, amely a Feketeten-gerből uszott fel a Dunába, de nem akadt még halász, aki horogra tudta volna keríteni, pedig ahány halász volt a Duna mentén (már pedig ott sok-sok ezer van!) mind pályázott rá. Őszintén mondván, én nem hittem ezekben az ujság-
 irkekben. Afféle ujságkacsának tartottam, amelyet ezrével röpitének fel az ujságok a forró meleg nyárban, amikor alig történik egyéb, mint hogy az emberek fürdenek meg törülgetik izzadó testüket, mondván: fuj, de meleg van! Nos, hallgasson ide, nagyapóka lelkem, az ujságoknak ez egyszer igazuk volt, amint ez mindjárt kitűnik az alábbiakból.

Egy fiu, bizonyos tekergőfalvi és iskolakerülősi Haddelhadd Palkó nevezetű, mit gondolt, mit nem magába, egy szép nyári reggelen kiült a Duna partjára azzal a nagy erős elhatározással, hogy addig onnét el nem mozdul, amíg az óriáshal az ő horgára nem kerül.

A pesti és budai toronyórákban már fél nyolcat kongattak az órák, csapatosan siettek fiuk, lányok az iskolába, kiabáltak is ezek: Hé, Palkó, mit csinálsz? Nem jössz iskolába?

— Van eszembe! kiáltott vissza Palkó. Várom az óriás halat. Ha kifogom, egész ország az én dicsőségemet zengi.

— Igen a szekundáidat! Kacagtak a gyerekek s tovább siettek.

Hát ült, ült Palkó a parton, s halljon csudát, nagyapóka lelkem! — az ujságok nem hazudtak, mert egyszerre csak felbukkant az óriás hal feje, mégpedig pontosan abban a szent helyben, ahol Palkó a horgát vízbe eresztette. De az

óriás hal nemcsak óriás volt, de vicces hal is, mert nem elégedett meg azzal, hogy a horgot kirántotta Palkó kezéből, de ki is ugrott a partra, s mondá Palkónak, amint következik:

— No, te haszontalan iskolakerülő, te akartál engem kifogni? Te emberizink, te?

Szóról szóra így mondta: emberizink, amiből azt gyanítom, hogy az óriás hal nemcsak beszélni tudott, de olvasta is nagyapó meséit, mert azokban fordul elő gyakran e nem igen megtisztelő szó: emberizink.

— Na most, folytatta az óriás hal, mit tegyek veled? Beledobjalak a Dunába vagy hazavigyelek, hogy a mamád szárazba tegyen, a papád meg mindjárt ki is porozza a nadrágodat?

Hát, szerencsés csillagzat alatt született tekergőfalvi és iskolakerülősi Haddelhadd Palkó, mert épp e pillanatban érkezett oda mama és papa nagy lihegve, a papa kirántotta az óriás hal szájából, a mama keblére ölelte Palkót, szaladt vele mint a szél, hogy mielőbb szárazba tegye, nemkülönben szaladt a papa is, hogy Palkó nadrágját mielőbb kiporolja, az ő Haddelhadd nevéhez méltóan.

Igy volt, vége volt, aki nem hiszi, járjon utána.

A másolat hitelül:
Elek nagyapó.

Meglepően szép és rendkívül olesó mesés és ifjúsági könyveket ajánl a Cimborai mai könyvvására. Olvassd el figyelmesen és hívd fel reá k. szüleid figyelmét!

27 lei és 33 baniba kerül havonta édes aanyátoknak, nagy leány testvéreteknek Németország legötletesebb kézimunka ujságja, a „Frauen-Fleiss“. Rengeteg kép és ötlet. Az anyagra másolható mintarajz és nyomott sablon mellékletekkel fél évi ára 163.— lei. A pénz előzetes beküldése ellenében szállítja a Cimborai kiadó-hivatala.

AZ ÉLET UTJAI

Mesejáték 4 színben.

Irtta: CSATKAI JÓZSEF.

Személyek:

Apa, Anya, Peti, Dani, Utörző, Kinai császár.

I. SZÍN.

INDULÁS HAZULRÓL.

Apa:

Immár nagyok vagytok, én édes fiaim,
El kell indulnotok az élet utjain.
Nem várjuk már tovább az idők mulását,
Kiki keresse meg a boldogulását.

Peti:

De jó is lesz végre szerencsét próbálni,
A sarkunkra állni, életbe kiszállni!

Anya:

Jaj, de fáj a szívem, elhagynak fiaim,
Jajj, tudnak-e járni az élet utjain?

Dani:

Nem szeretném anyám' sirva fakasztani,
Nem lehetne utam' még elhalasztani?

Apa:

Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra,
Sült galambra várni: életcélnak gyatra.

Dani:

Dolgozni, dolgozni! Ezt hajtja mindéig,
Mért nem maradhatnék itthon még egy hétig?

Peti:

Ne okoskodj, testvér, a vonat már készen,
Kettesben bolygani kellemesebb lézen.

Apa:

Az utra még kaptok néhány jó tanácsot.

Anya:

Én meg most sütöttem hamuból kalácsot,
És mindkettőtöknek raktam tarisznyába.

Apa:

De az én szavam se hangozzék hiába!
Hogy testvérek vagytok, sose feledjétek,
Civakodni, bizony, rettentő csuf vétek.
Nagy utakon egymást csak támogassátok!

Anya:

Nem lesz olyan perc, hogy ne gondolnék rátok!

Dani:

Mennyivel jobb volna léghajóba ülni
S gyaloglás helyett gyorsan felrepülni.
A magasban szállva messze elkerülni,
Eldorádó kellősközepébe kidülni,
Pástétom-palota közepébe állni
Finom ételek közt urasan üdülni.

Peti:

Képzelet-kövekből építész légvárat.
Nem leli jutalmát, ki érte nem fárad.
Sokszor jobb a kenyér, mint a mézescása,
A küzdelemnek is megvan a varázsa.

Apa:

Kisérjük ki őket most még az utcára,
Tarisznyát akassza kiki a nyakába.

Anya:

Nincsen nagyobb bánat, mint az én bánatom,
Hátha őket én már viszont nem láthatom.

(Mindanégyen kimennek; ks szünet után Apa és Anya bejönnek.)

Apa:

Ne pityeregj, asszony, mert én is rákezdem,
S ha kicsufolnának, az volna a vesztem.

Anya (sirva):

Jaj, itt hagytak engem, szegény Peti, Dani,
Könnyeim nem tudom már visszatartani.
Jajj, hamar a dézsát! Könnyel sirom tele
Ugy sajog a szívem, majd megszakad bele.

2. SZÍN.

A KERESZTUTNÁL.

Peti:

Sok utat tapostunk, sok időt átéltünk,
De ime, ni csak, egy keresztuthoz értünk.

Dani:

Legjobb szeretnék most újra megpihenni,
Ráérnék, mért is ne? — holnap tovább menni.

Peti:

Jön már az utörző, vizsla szeme kutat,
Nehéz dolga lehet, ő őrzi az utat.

Utörző:

Mit akartok, fiuk, az én két utamnál?

Peti:

Nagyon megköszönném, ha jó választ adnál,
Merre, hova vezet e két ut előttünk?

Dani (pityeregve):

Oly fáradtak vagyunk, oly messziről jöttünk,

Utörző:

Hát bizony, mindakét ut egy helyre vezet,
De rajtuk járni nem egyforma élvezet:
Egyik egyenes, gyorsan visz a célhoz.
Kinek akarata hasonló acélhoz,
Az egyenes utnak rögeit választja,
És célját elérni meg misem akasztja.
A másik ut görbe, kanyarodik egyre,
Nem száll le a völgybe, nem fut fel a hegyre.
És a sima uton berkek és ligetek,
Tavacskák, virágos partocskák diszlenek.
Élvezni a szépet csak ez uton lehet,
Es aki nem siet, az erre is mehet.

Peti:

Habozás nélkül az első utra térek,
Igy a végcélomhoz hamarabb elégek.

Dani:

Nem sürgős az utam, magam nem fárasztom,
Bizony én a szebb s a jobb utat választom.
Utaink szét válnak, de el nem kárhozunk,
Hisz végül a célnál ugys találkozzunk.

(Befejező közlemény következik.)

Már negyvenöt leírt egy pompás, keménykötésű, sok képpel tarkított meséskönyvet rendelhetsz a Cimbora mai könyvvásárából. A könyveket azonban ilyen olcsón csak november 20.-ig adjuk, tehát ha venni akarsz, úgy add fel rendelésedet azonnal!

Gyermekdivatlap, havonta 12 oldal terjedelemben, rengeteg képpel és szabás mintával fél évenként 135.— lei. — A „Vobacho Kindergadrobet“ a pénz előzetes beküldése ellenében a Cimbora kiadóhivatala szállítja.

A VÉRTANUK

(1849. okt. 6.)

— Szentimrei Jenő Verses magyar krónikájából. —

Öket kivégeztette Haynau.
Hősök akasztófán! Hóhéri ötlet!
De lelkeket föl még hóhér se köthet.
Hős marad és szent, minden vértanu.

Desewffy, Schweidel, Kiss Ernő és Lázár,
„Kegyelemből” golyótlal vesznek el,
A többiekért kordé vesztegel,
Az aradi várbörtön kapujánál.

A sánta Damjanich ül csak szekérre,
A többi némán ballag mögötte.
És csendesen a vesztőhelyre érve,
Hóhér a hurkot nyakukba vetette.

A tér, melyen testük megtöretett,
A magyarság zarándokhelye lett.
(Kolozsvár.)

SZÉP LEVELEK

I.

Kedves Elek Nagyapó!

Ha megtudja Elek Nagyapó, mi volt az oka, hogy egész szünetemben nem írtam, meg fog nekem bocsájtani. Ugyanis június 8-án, vizsga előtt egy héttel, skarlátban megbetegedtem és Anyukával együtt június 10-én már bevitték bennünket a járványkórházba. Még csak nem is vizsgálhattam. De megnyugtatót a kedves jó főtisztelendő, Bánáss igazgató bácsi, hogy azért tovább mehetek. Ő szíven viseli minden kis növendékének ügyét.

Ha érdekl, elmondom édes Nagyapónak, hogy is mult el az idő a kórházban. Amikor bekerültem, eleinte bizony nem jól éreztem magam. Lázam volt, de szerencsére nem volt súlyos az eset, így a szérum és erősítőcseppeken kívül még hidegvizes borogatást kaptam a nyakamra. Vigyázni kellett, hogy mirigyeim meg ne dagadjanak, vagy yesebajt ne kapjak, mert ezek a skarlát veszedelmes utóbajai. Három hétig állandóan fekdtem, azután már szabad volt egy-egy kicsit felkelnem. A táplálék 3 hétig tej, kávé, kakaó, ebédre leves és tejbegriz, három hét után leves és főzelék, vaj, méz, kifli, kalács, piskóta, tejescsokoládé, banán volt a táplálék. Megtápláltam enni a kórházban. Otthon mindig válogattam, itt minden jól esett.

Drága Elek Nagyapó! Az én Anyuskám a szórakoztatásomról is gondoskodott, babaruhát varrt nekem, kártyából várakat építettünk, rajzolgattam szinessel és amit legelőször kellett volna említenem, szép meséket olvastam nekem az én jó anyuskám, mégpedig Elek Apó meséit is megtaláltuk a kórház könyvei közt és nagy élvezettel hallgattam az árva bocikáról, a kis malackáról, az asszonyhátu bogárkáról stb. szülő szép meséket, miket vagy tizszer is elolvastam anyuka.

Legjobban Elek Nagyapónak a könyvét szerettem és szeretettel gondoltam ott is reá és a „Cimborára”. Amikor hazajöttünk, várt már rám kis szórakoztatóm, kis pajtásom, a „Cimborá”. Minden szava, minden sora kedves előttem, anyuka mind elolvasta. Mert a Cimborá az erdélyi magyar gyermekek legjobb, legigazibb barátja. belőle tanulunk meg minden jót, szépet és soha nem szü-

nő hálával gondolunk drága Elek Nagyapóra, ki nekünk ezt az örömet és szép szellemi táplálékot nyújtja. Drága Nagyapóka áldott, derűs kedélye besugároz mindent. Beragyog a kórház esendes magányába is, bearanyozza a kedélyeket, könnyebb elviselni a szenvedéseket és a bezárást, mert ott 6 hétig rabok voltunk. Hiába integettek felénk a szép sudár gesztenyefák hívogatóan; hiába illatozott a virág a pavillon előtt; hiába volt a szép zöld gyepek, a fák, a bokrok, csak a kis szobánk ablakán át gyönyörködhattunk bennük. De hát minden elmulik, egyszerre észre se vettük, hogyan, elrepült a 6 hét és én újra egészséges voltam és repülhettem édes jó anyukám karjaiba.

Ezt először is az aranyos drága Dénes doktor bácsinak köszönhettem, ki szeretettel, odaadással gyógyítja kis betegeit. Azt az odaadást, azt a meleg szeretetet, azt a feltétlen gondoskodást nem lehet soha sem elfelejteni és csak hálával és szeretettel tudunk rágondolni. A jó Isten szerető szivába ajánlottuk őt, tegye boldoggá egész életére. Minden betegéhez van egy-egy kedves szava, meleg tekintete.

Nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy milyen szép, jó, új ott minden. — A szép fehérre meszelt közöstermek és külön szobák a szép hóhéher burorok bennük, kényelmes ruganyos ágyak, szép modern fürdőszobák. Az a tisztaság és fegyelem és az ápolónők, Annus, Viola, Erzsike, mind derék, kötelességtudó „kisanyák”, kik a gondjukra bizott gyermekeket, illetve betegeket, a legszívesebben odaadással ápolják.

Most 3 hete újra otthon vagyunk drága jó apuskámmal, kit hetenként kétszer láthattunk, akkor is csak csukott ajkakon keresztül, és a kedves Nagymama és keresztmama, kiket úgy szeretek, mind, mind boldogok, örülnek meggyógyulásomnak.

Kedves Elek nagyapó, bocsásson meg e hosszú levélért, de úgy gondolom, hogy érdekl kis unokáinak élete.

Anyuka, apuka üdvözlétüket küldik. Elek nagyapó kezét szeretettel csókolja kis unokája

(Nagyvárad, 1928. VIII. 17.)

Stepunek Ilonka.

II.

Drága jó Elek Nagyapó!

Ha én most bele tudnék bújni a levélbe, milyen jó lenne, hogy amikor Nagyapó kibontaná a levelet, csak kiugorjak belőle és össze-vissza csókoljam Nagyapót. Nagyanyót, ezerszer a kezét, a homlokát, az arcát, ahol érném. Milyen boldog is volnék én akkor!

Tudom, nem haragudna reám Nagyapó, amiért olyan rég nem írtam, pedig azt ígértem, hogy szorgalmas levélíró leszek. Többé nem fogom ígérni — csak irok. Most nem is tudom, hogy írjam le azt a nagy örömet, amit vasárnap éreztem, amikor a Cimbora megérkezett és benne volt az az örömhír, hogy könyvet nyertem a beszámolómmal. Az idén is beszámolok az én kereszturi nyaralásomról, ami igen jól telt, s alig várom, hogy minderről beszámoljak az én drága Nagyapómnak. Mióta itthon vagyok, újra elolvastam a legkedvesebb könyveimet: „Katalin“-t és „Uzoni Margit“-ot, amikből nagyon sok jót tanultam s így még inkább hasznára tudok lenni édes Anyámnak s könnyebbé tehetem az életét. Segítek, amit tudok s ameddig lehet, mert nemsokára is-

mét iskolába kell menjek.

A Marianumba fogok továbbra is járni, a II. kereskedelmibe. Velem együtt járta az első osztályt Osztián Ilike, akinek egyszer verset is írt a Nagyapó. Boldogok voltunk, amikor közösen emlegettük a mi édes, drága jó Nagyapókat, akinél jobb Nagyapó nincsen ezen a világon. Óh, ha eljönne újra mesélni Kolozsvárra, sokáig le nem szakadnánk a Nagyapó nyakáról, úgy ölelnénk és úgy csókolnánk, — cukornál édesebb csókot adnánk, mert Nagyapó az, aki megédesíti a mi életünket.

A napokban is Nagyapóért kaptam édes anyámtól sok csókot, mert az Ellenzék kölesönkönyvtárából elhoztam azt a könyvet, amit annyiszor emlegetett, hogy el szeretne olvasni. A címe: „Édes anyaföldem, egy nép s egy ember története“.

Örömmel írom édes Nagyapónak, hogy édesanyám most nagyon boldog. Azt mondja, hogy egész lelkestől Kisbaczonban van, s így jelenleg mindaketten egy helyt vagyunk s mindaketten csókoljuk Nagyapót és Nagyanyót szeretettel

(Kolozsvár, 1928. VIII. 22.)

Farkas Mancsi.

TIZ FOGAS KÉRDÉS

Hatodik Stollwerck pályázatunk megfejtése.

Hatodik Stollwerck pályázatunk megfejtésében a Cimbora kis olvasói ismét változatlan szorgalommal és érdeklődéssel vettek részt. Az olvasók közül ezuttal 879 gyermek vett részt a pályázatban, sajnos azonban a pályaművek most sokkal gyengébbek voltak, amit ezuttal a kérdések igazán „fogas“ mivoltának tulajdonítunk. Kifogástalan jó felelet egyáltalán nem érkezett be és ugyanígy egy sem volt a pályázók közül, aki a feleletet egyik-másik kérdésre el nem vétette volna.

A díjakat azért, — természetesen, — ezuttal is kiadjuk, már csak azért is, hogy olvasóink a további pályázatokon fokozott buzgalommal és lelkesedéssel vegyenek részt; viszont ígérjük, hogy a jövőben a kérdések kissé könnyebbek lesznek.

A pályázók nagy számára való tekintettel ezuttal sem tudjuk a megfejtők és a sorsolásban résztvevők nevét leközoelni, mert az jó néhány oldal olvasnivaló helyét foglalná el. Így csak a szerencsés nyerők nevét tesszük közé, azokat pedig, akikre ezuttal nem mosolygott a szerencse, kérjük, küldjék be továbbra is szorgalmasan a feleleteket, mert bizonyos, hogy előbb-utóbb reájuk is kerül a sor.

Hatodik Stollwerck pályázatunkra a feleletek a következők:

1. A 18. század legnagyobb magyar költője. Lirai költeményeket és elbeszélő műveket írt.

2. I. Béla király. Az első pénzt dénárnak nevezték.

3. Összeütközött egy jégheggyel és elsüllyedt.

4. Tolstoj.

5. A Kaspi tenger partján. Petroleumiparáró, nevezetes.

6. Nem tudjuk. Hét város tartott jogot rá, hogy Homeros szülővárosának tartsák: Szmirna, Rodus, Kolofon, Szalamisz, Kiosz, Angosz, Athenae.

7. Aki előbb veszi észre a másikat.

8. Bizet.

9. Észak Amerikában. 250.000 négyzetkilométer területen, 250 millió hektár búzát termeltek.

10. Mikszáth Kálmán.

A 879 résztvevő közül a sorsolásnál a következők nevét húztuk ki:

I. díjat nyertek: Balázs Sára, Székelyderzs, Varga Etuska, Mezőtelegd, Domonkos Erika, Temesvár, Szilber Jenő, Arad.

II. díjat nyertek: Barta Ottó, Nagybánya, Nébel László, Nagyszalonta, Lakatos Andor, Kolozsvár, Grün Tibici, Szatmár, Barabás Magdus, Ketesd, Christ Edith és Ottó, Belényes.

III. díjat nyertek: Vogel Edith, Nagyenyed, Rudas Ibike, Arad, Csorba Erzsike, Lugos, Balcsó Gyuszi és Margit, Arad, Kopeczky Józsi, Homoród, Bereczk Nusi és Lajos, Csiksomlyó, Kardos Elemér, Nagyvárad, Tima Endre és Ilonka, Zilah, Zalay Zoltán, Arad, Daniels Felicitas, Nagyvárad, Zádor Miklós, Imre és György, Arad, Fejér Misi, Nagyenyed.

IV. díjt nyertek: Szabó Ákos és Öcsike, Csuca, Fodor László, Nagyvárad, Györffy Tibor és Attila, Kolozsvár, Koncz Tóni, Csikszereda, Klein Karesika, Szatmár, Berkes Józsi és Laci, Parajd, Görömbölyi Sárka, Nagyvárad, Székely Ágnes, Arad.

A díjakat a nyertesek címére a brassói Stollwerck gyár közvetlenül küldi el. Kívánunk hozzá jó étvágyat!

A Cimbora kiadóhivatala.

A FIATAL DARU

Ősszel egy csapat daru vándorútra indult. Fenn a magasban repültek, V-alaku sorokban.

A csapat elején egy öreg daru repült csendesen. Éppen olyan csendesen repültek utána társai.

A fiatalok zugolódtak, hogy a kormányos daru miért nem repül gyorsabban.

— Hamarább itt lesz a tél, — mondá egyik tüzesvérű ifju daru, — mint mi a melegebb tájakon.

— Ej, bátya! — kiáltott egy ifju daru, — erressz engem előre! Majd megmutatom, hogy kell vezetni a csapatot!

— Szívesen, — szólt az öreg daru. Azzal

hátramaradott. Az ifju daru a helyére repült.

Fiatalos hévvel kezdett repülni az ifju daru. Éppen olyan gyorsan utána a többi. Jól is haladtak egy ideig. De később a kormányos mind jobban és jobban lihegett, fulladozott. A nap melege is bántotta nagyon. A hátulsók is lankadtak. Alig tudták követni. Végre, a vezető kiállott a sorból. Ott hagyta a kormányzást. Szégyenkezve közeledett az öreg daruhoz. Bocsánatot kért tőle, hogy megbántotta.

— Látod, látod, — mondotta az öreg daru, — milyen meggondolatlanul cselekszik a tüzes vérű ifju. Ugy-e, most már belátod, hogy vezetőnek csak tapasztalt öreg való?

E—ó.

MI UJSÁG?

Gyermekjegy a repülőgépen. A német Luft-hansa (a legnagyobb német repülőtársaság) nagy propagandát fejt ki a légi utasforgalom népszerűsítése érdekében. Külön kis hetilapot is ad ki evégből s ebben olvassuk az itt következőket: Elmúlt az az idő, mikor a repülés különöség- és szenzációszámba ment. Manapság az emberek már pereputtyostól mennek légi utakra is. A számítógépes családapa elégtétellel veheti tudomásul, hogy a légiforgalomban épügy rendelkezésére állnak a mérsékelt áru gyermekjegyek, mint a szárazföldi és vízforgalomban. Hároméves korig a gyermek díjtalanul utazhatik a repülőgépen a felnőtt kíséretében, három- és hétéves kor közt pedig féláru menetjeggyel utazhatik. De az egyedül utazó gyermeket is érdemes repülőgépre ültetni, mert

a légiforgalomban könnyű dolog egyénileg kezelni az utasokat. Például elég, ha a felnőtt ember csak a városból a repülőtérre induló autó állomásáig kíséri a kis utasokat. Ott a légi szolga az indító helyiségbe kíséri, onnan pedig a repülőtársaság alkalmazottja az indulásra készen álló repülőgépre kalauzolja a repülő-vendégeket. Repülés közben a gyermekek felnőtt alkalmazottak állandó felügyelete alatt állanak, ami nem jár nehézséggel, mert a mostani repülőgépek kabinjaiban csak husz utas számára van hely. A kabin ajtaját kinyitani a repülőgépen nem lehet, mert biztonsági zár van rajta, azonkívül pedig a külső légnyomás sokkal erősebb, semhogy a gyermeki izomerő megbirkózhathék vele.

Pompás ízű
magas tápértékű
mindenűffkap-
ható a

STOLLWERCK TEJKARAMELLA

ELEK NAGYAPÓ ÜZENI:

A levél írás igen fontos szabálya: hol, melyik évben, melyik hónap hányadik napján kelt a levél

Barabás Magdus, Ketésd, Kolozsmegye. Örvendek, hogy örömet szereztem a levelemmel. Megérdemelted, hogy vágyad teljesüljön. Ha Kolozsvárt ismét tartok mesedélután, jólökre közéteszem a Cimborában. Mondanom se kell, hogy magam is örvendek a találkozásnak. — **Haurik Magda, Kolop.** Csak küldjed bátran hozzám a nem Cimborába való verseket is és én szívesen megirom róluk a véleményemet. Jolán számrejtvénye sorra kerül, de levelet is várok tőle. — **Berezky András, Egresztő.** Levél ment. — **Singer Piroska, Dés.** Nehány év előtt idősebb testvéreidnek járt a Cimborá, most neked járt. Azt írod, most már „meglehetősen“ tudsz magyarul olvasni s örömmel várod a Cimborá érkezését. Én meg örömmel látlak unokáim seregében, s remélem, sűrűn kapok tőled levelet. — **Singer Margit, Dés.** Csalódlod, ha azt hiszed, hogy nem emlékszem rád. Azokat, akik szorgalmasan írtak nekem levelet, nem szoktam elfeledni, amit annak köszönhetek, hogy Isten jó emlékező tehetséggel áldott meg. Hát, csak írd ezután is s válaszolok én nemcsak a Cimborában, de külön levélben is. Usoni Margit ezidőszert nyugalmozott tanítónő s Katalin, akinek a regényét szeretném elolvasni, szintén él. Egyik pesti árva ház nyugalmozott igazgatója. A könyvet különben a kiadóhivatal útján megkaphatod. — **Blum László, Szkrind.** Ügyesen írtad le a kirándulást s ha egyéb beszámolóid nem lesz, azt közlöm majd mint beszámolót. — **Marossy Klára, Szentmihály, Udvarhelymegye.** Fellelges leírod a rejtvényt; elég, ha megszerzed a rejtvényt s közöld a megfejtését. Ezt azért is tanácsolom, mert azzal az erővel írhatnál levelet is s gyakorolnád magad a fogalmazásban. — **Uray Éva, Iriny, Szatmármegye.** Ha örültél az üzenetnek, ebben az örömben gyakran lehet részed; ha gyakran írsz. Ejnye, ejnye, hát ellopták a te kis fehér cicádat meg a kis fekete kutyádat. Még szerencse, hogy a könyvedet nem lopták el. Igaz, hogy könyvet nem igen szoktak lopni a tolvajok. Hát a virágos meg a zöldes kertedet nem dézsálták-e meg? A kiadóba írtam, hogy küldje meg neked utánvétten Mackó ur első utazását. — **Tőkés Bandika, Bázna, Kisküküllőmegye.** Csak egy hónapja vagy unokám, de már írsz. Ennek igen örvendek. Remélem, szorgalmas levélíró unokám leszel. A kiadó bácsi közölte velem, hogy a Cimborádat Bukarestbe irányította. — **Bartos Patyi és Buci, Szatmár.** A pontrejtvényed sorra kerül, de azt nem ígérhetem, hogy a legközelebbi számban, mert sokan vannak előttetek, akik rejtvényeik közlésére várnak. — **Hunyadi Hermin és Sándor, Petro-**

zsény. A most küldött rejtvények is sorra kerülnek. Panaszos leveleteket továbbítottam a kiadó bácsinak, aki eddig bizonyosan helyrehozta a nyilvánvaló tévedést. — **Lajos Mihály, Nagyvárad.** A levélírással sohasem terhelsz engem, hát csak írd olyan hosszú levelet, amilyent csak bírsz. Ha neked nagy örömed van a Cimborában, nekem is nagy e nyilatkozatodban. Amint látom egy nagyszalontai fiúval szaporodott a református árvaház növendékeinek száma. Remélem, már meg is barátkoztatok vele. Hogy is szól a nóta? „Én is árva, te is árva, — Bujjunk egymás árnyékába.“ — **Pelcz Mancika, Arad.** Ha otthon nyaraltál is, azért beszámolhatsz a nyárról, mert Aradon oly sok az érdekes és tanulságos látnivaló, hogy jó hosszú beszámolórt írhatsz. Bizony, első gimnazistának már többet kell tanulni, de örömmel látom leveledből, hogy szeretsz tanulni s így bizonyosan jeles bizonyítványt kapsz mint gimnazista is. — **Jakabovits Margit, Homoródalmás, Udvarhelymegye.** Valóban, annak igen örültem volna, ha Dezsővel együtt te is eljöttél volna Kisbaczonba. Reméljük a legjobbat: sikerül majd neked is, ami Dezsőnek sikerült. Örvendek, hogy neked is tetszett „Katalin“. Hozzátok jó közel játszódik a regény egy része. — **P. Demeter Littyke, Színerváralja.** Örvendek az örömednek s örömed szülte megleghangu levelednek, nemkülönben annak az ígéretednek, hogy mindig jó kislány leszel s mindenkinek igyekszel örömet szerezni. Édesanyádnak tolmácsold viszontüdvözlétemet. — **Martonossy György, Déva.** Éppen találkoztam édesapád nevével az újságokban s mindjárt rád gondoltam: ejnye, ejnye, rég hallgat Martonossy Gyúrka. Természetes, hogy aznap hozta is a leveledet a posta. Ismétlem, „természetes“, mert régi tapasztalatom, hogy ha valakire erősen gondolok, attól rendszerint az nap vagy rövid időn belül levelet kapok. Szeretném ha a beszámolódat kiegészítenéd a Gainai leányvásár részletes leírásával. Nevezetesen: csak névszerint leányvásár-e most, vagy megmaradt a leányvásár valamelyes formában, például úgy, hogy az eljegyzést megpecsételik néhány pénzdarabbal. Rejtvényeid jönnek. — **Derzsy Gabriella Nagyvárad, Breuer Erna és Lili, Torda, Fejér Erzsé és Ilus, Fogaras, Csorba Erzsébet, Lugos, Horváth Gyuszika Szatmár, Kovách Kató, Nagyenyed, Benkő Judit, Tamásfalva, Háromszékmegye, Lusztig Lajos, Élesd, Sárkány Emese, Rév.** Levelet, levelet, ne csak megfejtést! — **Simon Erzsé és Ilonka, Vulkanra.** Még igen korán volna, hogy verset meg mesét közöljek tőled. Erzsike. Elégedj meg azokkal a szép versekkel és mesékkal, amelyeket a bácsik és a nénik írnak. Most csak írd sok-sok levelet nagyapónak; gyakorold ezzel is magadat a fogalmazásban és helyesírásban. Örvendek, hogy anyukának is tetszett a Békesziget. Remélem, tetszik majd az én kis regényecském is. Kockarejtvényetek sorra kerül. — **Girisik Gyula, Székelykeresztur.** Sok érdekes helyen jártál, sok mindent láttál, de most csak röviden jelzed az utazásodat. Írd le részletesen, s közölni fogom mint nyári beszámolót. — **Kohn Zsuzska, Nagyvárad.** Oly rég nem írtál, hogy alig ismerek az írásodra. Volt idő a fejtörsre. Voltál Belényesen, a Fekete erdőn, láttad az üvegyárat — bizony, el is várom, hogy részletesen számolj meg arról, amit láttál és tapasztaltál, még arról sem feledkezve meg.

hogy Panni unokahúgod sirva fakadt, amikor elváltál tőle. Annak igen örvendek, hogy nemcsak neked, de anyukádnak és apukádnak is tetszett a Békesziget. Lindenfeld Tildának tolmácsold viszontüdvözlőmet. —

Ács Géza és Józsi, Piski. Szép utat tettetek meg, ha voltatok Konstanczában is. Láttatok hát tengert is s gyönyörködtetek este a kivilágított hajókban. Irjátok le részletesebben ezt az utazást, s leközlöm a nyári beszámolóban, hogy olvasótársaitok tanuljanak ebből is. — **Páljános Gyula, Lupény.** Jól telt a vakációd, mert anyuka megvette nektek a Játékszerkesztés könyvét és a kis könyvből mindenféle játékszert készítettek. sőt azokból el is adtak. Ezért igazán dicséretet érdemeltek. — **Páljános Árpád, Lupény.** Kedvet kaptál Gyuszitól a levélírára. Ennek igen örvendek s remélem, hogy épp oly szorgalmas levélíró leszel, mint ő.

— **Páljános Ernő, Lupény.** Csak most mentél iskolába s már olvasod a Cimborá meséit és verseit s levelet is tudsz írni. Képelem, mily nagy szüleitek öröme, hogy mindahárman ilyen derék fiúk vagytok. — **Hanvay Erzsike, Csiz, Csehszlovákia.** Az ugyan, hogy Laci bátyád Bécsbe ment a Terézianumba, nem elég mentsége a hosszú hallgatásnak, de ismerlek téged, s tudom, hogy pótolod a mulasztást. Annak igen örvendek én is, hogy máris oly szép könyvtár van. Így hát nem unatkozol. — **Pellion Nóra, Budapest.** Petrovay Gabitól leveled kelte óta bizonyosan kaptál levelet. Nekem már irt, s mondanom se kell, hogy végtelen örvendek a gyógyulásának. A fényképet köszönöm s ha Pestre megyek, teljesítem kérésedet: irok az Emlékkönyvedbe. —

Szendrei Ferencz, Nagyvárád. Jó a rejtvényed, de bizony türelemmel kell várnod a megjelenésére: oly sokan vannak előtéd. — **Fülöp Ferike és Lacika, Harangláb, Kisküküllőmegye.** Kár megcsónkítani az újságot a rejtvénymegfejtés miatt. Elég, ha annyit irtok, hogy ennek meg annak a rejtvénynek ez meg ez a megfejtése. — **Máthé Boreza, Marosvásárhely.** Szép volna, ha haragudnám azért, hogy megküldted a fényképet. Nemhogy haragudnám, de szeretettel soroztam kedves emléktárgyaim közé. — **Renner Vilmos.** Látszik az írásodon, hogy nem magyar iskolában tanulsz, éppen azért helyesen teszed, ha gyakran írsz levelet s jó könyveket olvasol. Máskor ne feledkezzél meg arról, hogy a levélírásnak igen fontos szabálya: hol kelt a levél. — **Erzsi, Brassó.** Sok Erzsi nevű unokám van, s bizony, nem tudom, hogy a sok közül melyik Erzsi nem kapott augusztus 10. óta Cimborát. Levelezőlapodat továbbítottam a kiadóbacsinak, ő bizonyosan megtalálja vezetéknevedet a brassai előfizetők közt. —

Balcsó Gyuszi és Margitka, Arad. A fogas kérdések megfejtését egyenest a kiadóhivatalba kellett volna beküldened. Továbbítottam, s reméljük a legjobbat; nem késtetek le a pályázatról. — **Cziple Duczi és Bazsa, Gyimesbükk, Csikmegye.** A román iskolába járásból nem következik a csunya írás, eléfordul ez a magyar iskolába járók közt is. A csunya írásnak egyetlen orvossága van: lassan, gondosan írni, jó nagy betűkkel, sűrűn írni levelet nagyapónak, s meglátjátok, úgy megszépül az írásotok, hogy repdes a szívetek az örömtől.

ha látjátok, milyen szépen irtok. Annak igen örvendek, hogy örömmel olvassátok a Cimborát, s tetszett a Békesziget. — **Szepsesházy Klára és Csaba, Eperjes.** Szerettem volna, ha veletek lehetek, amikor kirándultatok a Krasznahorkai várba, ahol láttatok a „löcsei fehér asszony“ sok szép emlékét, és láttatok Andrássy Déens gróf és felesége mauzeumát s mögötte hű kis kutyájuk emlékszoberát. De ha már nem lehettem ott, szeretném, ha jó részletesen leírnátok ezt az utat a nyári beszámoló pályázatra, hogy ismerjék meg ebből, amit láttatok, olvasótársaitok is. Édes anyátoknak, az én „régés régi“ unokámnak, levél ment, az összerakó rejtvény sorra kerül. — **Deák Berta, Székelyudvarhely.** Bár külön levél is ment, itt is tolmácsolom Tamási Áronnak, a Szűzmáriás Királyfi írójának, aki néhány hétig vendégem volt, meleg üdvözlőjét és köszönetét. —

Stírbel Ibolya, Kolozsvár. Mindég örömmel válaszolok leveledre, nemcsak menyasszony, de asszonykorodban is. Itt bizonyosság okáért jelzem, hogy válasz ment. —

Takács Lajos, Nagyvárád. Jól esett kedves figyelmeséged. Sokáig elgyönyörködtem az árvaház növendékeinek csoportképében, s igen örültem annak, hogy kemény kötésű fiunak látszol. — **Vogel Edith, Nagyenyed.** Igen, igen, a nagy meleg, a fürdés, a játék! Ezek miatt voltál lusta a levélírásban, de viszont „forró szeretettel“ gondoltál reám. S mert tudom, hogy nemcsak forró meleg nyárban, de fagyos hideg télben is így gondolsz reám: a lustaság megvan bocsátva. Ha megkaptad az előfizetésért járó két könyvet, meg kell kapnod a Róka Piróka levelének helyreigazításáért járót is. A beszámolót várom. — **Kandel István.** Abból, hogy most írsz először levelet, nem következik, hogy rossz levélíró leszel. Dehogy leszel, csak akarnod kell. Az írásoddal máris meg vagyok elégedve. Ellenben megfedekeztl arról, hogy hol és mikor kelt a leveled. — **Szabó Akos, Csucs.** Lestétek a választ a ti hosszú leveletekre, s nem vettétek észre, pedig ott volt a 25. szám üzeneteinek a legelején. Így jártam én is gyermekkoromban: kerestem a mellényemet reggel, pedig már ott volt rajtam. Annak igen örvendek, hogy ezután is szeretnél jól tanulni. Hát csak akarj. Fő az akarat. Édes anyádnak levél ment. — **Derzsy Gabika, Nagyvárád.** Csudálom, hogy sohasem találod a nevedet a megfejtők közt. Talán nem olvasod elég figyelmesen a névsort, meg az üzeneteket? — **Millitz Magda, Kolozsvár.** Még nem tudsz egyedül jól fogalmazni, amiatt írsz ritkán. Épp ezért kellene gyakran írnod s szépen belejönnél a fogalmazásba. Az írásodért máris dicséretet érdemelsz. Hogy szeretlek-e azért, mert a bizonyítványod jó volt? Szeretlek, bizony, s igen örvendek, ha Kolozsváron létemkor személyesen is megismerhetnélek. — **Kemény Zsuzsi, Nagyvárád.** Nincs türelmed szép időben, hogy gyakorold magadat az írásban. Lám, mire nem jó az esős idő. Megelégszem én azzal is, ha csak esős időben írsz nekem, mert ad a jó Isten esőt már csak azért is, hogy a nem szépen író gyermekek írása megszépüljön.

Benedek Elek munkái:**MESESKÖNYVEK:**

Magyar mese és mondavilág I—V. kötet. Diszkötésben kötetenként	375 lei
Kék mesekönyv. Diszkötésben	275 lei
Arany mesekönyv. Diszkötésben	275 lei
Csodavilág. Diszkötésben	135 lei
Tündérmesék. Kötve	80 lei
Bohókás mesék. Kötve	80 lei
Kalandos mesék. Kötve	85 lei
Honfoglalás mondái. Kötve	80 lei
Tatárjárás mondái. Kötve	85 lei
Székely Tündérország. Diszkötésben	180 lei
Apa mesél. Kötve	110 lei
Édes kicsi gazdám. Kötve	90 lei
Elek apó meséi I—VI. gyűjtemény kötve.	64 lei
Kiss Miklós, Kötve	40 lei
A mesemondó. Füzve	75 lei
Édesapám falujában, kartonálva	27 lei
Figurás-Mókás történetek. Diszkötésben	110 lei
Mesemondó esték. Diszkötésben	170 lei
Öcsike nadselű gondolatai. Diszkötésben.	140 lei
Veréb és Gavallér Jankó. Kötve	82 lei
Vidám állattörténetek. Kötve	89 lei
Virágoskert. Diszkötésben	204 lei
Rókané komámasszony. Kötve	130 lei
Pesti gyermek falun. Nagy alaku, diszkötésben	204 lei
Ugyanaz, nagyalaku, kötve	160 lei
Öcsike levelei. Nagyalaku, diszkötésben	204 lei
Ugyanaz, olesó kiadás, kötve	68 lei
Ugyanaz, füzve	40 lei
Pajkos Peti. Nagyalaku, diszkötésben	272 lei
Ugyanaz, olesó kiadás, kötve	68 lei
Pajkos Peti újabb huncutkodásai, olesó kiadás kötve	68 lei
Öcsike újabb levelei, olesó kiadás, kötve	68 lei
Mesék Jucikáról. Nagyalaku, diszkötésben	272 lei
Állatok mesélnek. Nagyalaku, diszkötésben	238 lei
Ugyanaz, kötve	87 lei
Híres erdélyi magyarok. Füzve	40 lei
Gyermekszínház. Füzve	40 lei
Magyarok története. Füzve	40 lei
Erdélyi népmondák, füzve	30 lei

IFJUSÁGI IRATOK:

Ó szép ifjuságom. Kötve	130 lei
Szigeti veszedelem. Kötve	140 lei
Uzoni Margit. Kötve	170 lei
Mária. Kötve	170 lei
Két gazdag ifju története. Kötve	110 lei
Anikó regénye. Kartonálva	40 lei
Galambok. Diszkötésben	109 lei
Katalin. Diszkötésben	129 lei
Zsuzsika könyve. Diszkötésben	109 lei
Nagy magyarok élete I—XIII. kötet. Félvázsonkötésben	80 lei
Honszerző Árpád. Diszkötésben	374 lei

FEJTÖRŐ:

A sorsolásban való részvételre egy rejtvény megfejtése is jogosít!

A rejtvény megfejtését, a megfejtők és nyertesek névsorát egyszerre, a megfejtést követő hónap végén közlöm!

A megfejtések beküldésének határideje a rejtvények megjelenését követő hónap 10-ik napja.

KETTÓS PÓTLÓREJTVÉNY.

Beküldte: *Makkai László.*

— a —
— s —
— ó —
— rá —
— sek —
— ár —
— l —

E betűk kiegészítve szavakat adnak, melyeknek első és utolsó betűi egy-egy erdélyi fejedlem nevét adják.

SZAMREJTVÉNY.

Beküldte: *Haurik Jolán.*

15, 16, 17, 18, 19, 20, 21. Jézust hívták így a tanítványai.

4, 5, 6, 8, 14, 6, 11, 10, 11, 4. Kora tavaszi ennivaló.

12, 13, 17, 16. Arcunkon van.

1, 5, 7, 2. Minden fán és bokron van.

1—22. Közmondás.

CIMBORA**KÉPES GYERMEKLAP**

Szerkesztősége: Fataunii Mici (Kisbaczon) u. p. Batanii-Mari (Nagybaczon) jud. Treiscaune (Háromszék megye). E címre küldendők a Cimbora részére szánt kéziratok, az Elek nagyapóhoz írott levelek és rejtvénymegfejtések.

Kiadóhivatala: Satu-Mare (Szatmár) Str. Reg. Carol (József főh.-u.) 12. A kiadóhivatalhoz küldendők a lap előfizetési bejelentései, díjai, könyvrendelések és mindennemű a lap küldését, megszüntetését célzó közlemény.

Előfizetési ára félvényenként:

Romániában: 200 lej.

Csehszlovákiában: 40 korona.

Magyarországon: 6 pengő.

Jugoszláviában: 100 dinár.

A CIMBORA KÖNYVVÁSÁRA

Rendkívül leszállított áru mesés-, képes- és ifjúsági könyvek. Minden kötet többszínű kemény kötésben, sok képpel.

Az alant felsorolt könyvek az itt hirdetett áron sehol sem kaphatók. Kivételesen sikerült nekünk azokból egy kisebb mennyiséget a CIMBORA olvasói számára megszerezni és azokat korlátolt számban, a meglévő készlethez képest árusítjuk. E könyvekre megrendeléseket csak **november hó 20-ig** veszünk fel.

MESÉSKÖNYVEK :

Burnett: A kis lord.
Swift: Gulliver utazásai
Andersen meséi
Bechstein meséi
Győri Ilona: Csitri Erzsé
Győri Ilona: Csodavilág
Krudý Gyula: A fejedelem szolgálja
Krudý Gyula: Legszebb meséskönyv
Zsoldos László: Kedves órák
50 mese, 200 kép.

Mókus Marci kalandjai.
Juci és egyéb tündérmesék
Kötetenként 45 lei.
Dávid Margit: Huncut Böske kalandjai.
Münchhausen báró kalandjai
Farkas Emőd: Egy rossz fiu története
Garay: Kincses meséskönyv.
Pósa Lajos: Mariska meséi
Robinson
Albumalaku kötetek ára: 95 lei.

IFJUSÁGI IRATOK FIUK ÉS LÁNYOK SZÁMÁRA :

Cooper: A tenger réme
Mayne Raid: Embervadászat az őserdőben
Pásztor: Az erdő szép Katinkája
Payeken Frigyes: Kalandok Indiában
Schott: Az őserdő cserkésze
Kötetenként 45 lei.
May K.: Mandarinok országában
May K.: Feketék országában
May K.: A kínai sárkányfiak
Marlitt: Aranyos Erzsike
Marlitt A Schilling udvarban.
Kötetenként 60 lei.
Verne: Bombarnaé Claudius
Verne: Braniceanné asszonyosság
Verne: Clovis Dardentor
Verne: Dél esillaga
Verne: Észak a dél ellen
Verne: Győzedelmes Robur
Verne: Három orosz és három angol

Verne: Öt hét léghajón
Verne: Grant kapitány gyermekei (2 kötet)
Verne: Sándor Mátyás (2 kötet)
Verne: Servadae Hector
Verne: Strogoff Mihály utazása
Verne: Utazás a holdba
Verne: A tizenöt éves kapitány.

Kötetenként csak 75 lei.

B. Balogh Benedek: 3 székely diák kalandos utazása
Ego: Balogh lányok érettségije
Hetényi Imre: Egy magyar diák kalandjai Ázsiában
Krudý Gyula: Annuska könyve
Payeken: Jhu a hurokvető
Sz. Nogáll Janka: Elvira kisasszony
Zsoldos László: Három pajtás légi útja
G. Galamb Margit: Piroska története
Dávid Margit: Huncut Böske kalandjai.
Albumalaku kötetek: ára 95 lei.

A fenti árak **postaköltség nélkül** értendők. Postaköltség a 45 és 60 leies köteteknél darabonként 4 lei, a 75 és 95 leies köteteknél darabonként 6 lei. A könyveket az összeg előzetes beküldése vagy utánvétel mellett szállítjuk, utóbbi esetben az utánvételi díjat **külön** számítjuk fel.

KIS KÖNYVEK

Egy-egy kötet ára bekötvé, telve képekkel 36 Lei.

A „KIS KÖNYVEK“ mindegyike egy-egy pompásan szerkesztett kézikönyv, melyből az olvasó könyvnyűszerrel, de alaposan megtanulhatja azt, amiről éppen a könyv szól.

1. Kis ötvös,
2. Kis vegyész,
3. Kis könyvkötő,
4. Kis elektrotechnika,
5. Bűvészkönyv,
6. Vidám bűvészet,
7. Cserkészkönyv,
8. Bélyeggyűjtés,
9. Magyar bélyegek kis katalógusa,
10. Kis természetbúvár,
11. Aquarium, terrarium,
12. Növény- és rovargyűjtő,
13. Ásványhatározó,
14. Kísérletek egy cserép növényvel,
15. Szobakertészet,
16. Konyhakertészet,
17. Gombatenyésztés,
18. Méhészet,
19. Házi állatsereglet,
20. Régipénz,
21. Játékszerkészítés,
22. Művirágkészítés,
23. Állatmegfigyelések,
24. Matematikai kísérletek.

(Rendelésnél elegendő a sorszám megjelölése.)

A „KIS KÖNYVEK“ árában a postai és csomagolási költség bennfoglaltatik. A könyveket a pénz beküldése ellenében vagy utánvétellel szállítjuk. Előbbi esetben a küldeményt semminemű külön költség nem terheli, míg utánvételes küldésnél az utánvételi díjat **külön** számítjuk fel.

AESOPUS LAPKIADÓ ÉS KÖNYVTERJESZTŐ SATU-MARE.